

Αλλαγές παντού στο σωστό χρόνο

Αρχές της χρονιάς θα γίνουν οι όποιες αλλαγές στο κυβερνητικό σχήμα. Δεν θα περιοριστούν όμως μόνον εκεί. Θα αγγίξουν και τμήματα του κρατικού μηχανισμού. Λαμβανομένου υπόψη ότι το 2006 είναι χρονιά δημοτικών, νομαρχιακών και περιφερειακών εκλογών, θα γίνουν αλλαγές σε επίπεδο περιφερειάρχων.

Οχι πολλές. «Τρεις-τέσσερις», λέει ο άνθρωπος που μου το είπε, ο οποίος σημει-

ωτέον είναι τακτικός επισκέπτης του Μεγάρου Μαξίμου. Η πληροφορία αυτή «δένει» με άλλες που έρχονται από τη Ρηγίλλης, οι οποίες μιλούν για τριπλή σχεδιασμένη κίνηση του πρωθυπουργού στο χρόνο που αυτό θα κριθεί σκόπιμο.

Όπως αντιλαμβάνεσθε, υπάρχει πολύς κόσμος που θα περάσει τις γιορτές σε αναμμένα κάρβουνα.

Τα δίκια της Ντόρας

Έχει δίκιο η Ντόρα να εκρήγνυται για τις αυτοσχέδιες εκθέσεις ζωγραφικής των μελών της «17 Νοέμβρη» στο Πολυτεχνείο.

Αυτή η κατάσταση, πράγματι, δεν πάει άλλο. Αυτοί οι άνθρωποι βρίσκονται στη φυλακή με απόφαση της Ελληνικής Δικαιοσύνης. Καταδικάστηκαν ως δολοφόνοι. Αυτοί οι δολοφόνοι, λοιπόν, δεν φθάνει που «αρθρογραφούσαν» ελεύθερος και ανωνύμως μέσω της δημοσίευσης των προκηρύξεών τους στις εφημερίδες. Δεν φθάνει που επιδιώκουν πλέον να δίδουν συνεντεύξεις σε τηλεοράσεις για να παρεμβαίνουν στη δημόσια ζωή. Τώρα θέλουν να ταυτίσουν τα ονόματά τους με την εξέγερση του Πολυτεχνείου και την έννοια της Δημοκρατίας. Η έκθεση ζωγραφικής, λένε, είναι άσκηση ελευθερίας έκφρασης. Μα κανείς τους δεν κατάλαβε ότι ο εγκλεισμός στη φυλακή είναι περιστολή ελευθερίας σε όλες τις μορφές και συνιστά την ελάχιστη ποινή που μπορεί να επιβάλει μία Δημοκρατία σε πολίτες που την έπληξαν με τις βόμβες τους;

Η δήμαρχος Αθηναίων, Ντόρα Μπακογιάννη.

Η δικαίωση του Καραμανλή...

Ξεφυλλίζοντας χθες τον Τύπο, δεν πίστευα στα μάτια μου. Όλοι εναντίον όλων... Βγήκαν τα σπαθιά από τα θηκάρια και άρχισαν οι μονομαχίες. Τα συμφέροντα είναι ανελέητα... Ποια Δημοκρατία, ποια ενημέρωση, ο καθένας «στην τελική» την τσέπη του κοιτάει. Εγινε ο τόπος μία μεγάλη αρένα. Τα λιοντάρια παλεύουν για την επιβίωση και τα κτυπήματα ξεφεύγουν από τα όρια. Ο ελληνικός λαός παρακολουθεί άφωνος, αλλά αμφιβάλλω αν καταλαβαίνει. Ο μόνος που κατανοεί τι γίνεται είναι ο πρωθυπουργός: «Αυτοί θα εκτεθούν στο τέλος» είπε σε συνομιλητή του στην Ιαπωνία, αναφερόμενος σε εκπροσώπους συμφερόντων. Το γράψαμε προχθές, αλλά δεν φανταζόμασταν ότι θα γνωρίσει τόσο γρήγορα δικαίωση. Τελικώς, όσοι αξιωματούχοι θυσιάστηκαν (Ρεγκούζας κ.λπ.) δεν ήταν παρά οι παράπλευρες απώλειες ενός αδυσώπητου επιχειρηματικού πολέμου.

Εξυπνη η κίνηση του Γιώργου, αλλά ας προσέχει – Κατάλαβε ότι «του την έχουν στημένη» και επιτέθηκε πριν του επιτεθούν – Έχει, όμως, ασπίδες προστασίας;

Η συγκυρία ευνοεί τις λυκοφιλίες

Αιφνidiάστηκε η «πιάτσα», πολιτική και δημοσιογραφική, από τη δεύτερη επιθετική κίνηση του Γιώργου Παπανδρέου απέναντι στην παλαιά φρουρά του ΠΑΣΟΚ, μέσα σε διάστημα ολίγων ημερών. Η πρώτη έγινε με το αιχμηρό σχόλιο προς τον Κώστα Σημίτη («είσαι παρελθόν»), η δεύτερη με την αποκάλυψη των σκέψεών του για την ανανέωση. Κανονικά, δεν θα έπρεπε να εκπλήσσεται κανείς. Το γράφουμε και εμείς εδώ και εβδομάδες: Η κρίση θα αρχίσει από το ΠΑΣΟΚ. Το βιβλίο Σημίτη δεν συνιστά τυχαία πρωτοβουλία.

Κατάλαβε, λοιπόν, ο άνθρωπος ότι «του την έχουν γενικώς στημένη» και αποφάσισε να βγει μπροστά. Επιτέθηκε πριν του επιτεθούν. Τους εκθέτει πριν τον εκθέσουν. Η πρωτοβουλία του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης ήταν και έξυπνη και χρήσιμη. Αρκεί κανείς να παρατηρήσει τις αντιδράσεις του φιλικού προς το ΠΑΣΟΚ Τύπου: Μία εφημερίδα τον στήριξε, μία (σχεδόν) τον κατήγγειλε και μία τρίτη, ακολουθώντας την παραδοσιακή στάση, παρέμεινε ουδέτερη (στηρίζοντας ελαφρώς τον Γιώργο). Δύο δηλώσεις έκανε ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και αποκαλύφθηκαν οι υπόγειες διεργασίες που έχουν αρχίσει διακριτικά από το περασμένο καλοκαίρι.

Θα του βγει άραγε σε καλό του Γιώργου αυτή η κίνηση; Έχει και τα υπέρ της και τα κατά της. Το πιο κρίσιμο σημείο είναι ο χρόνος που εκδηλώθηκε.

Έχει τα «κατά» της, διότι προκαλεί εσω-

Ο Γιώργος Παπανδρέου με τον Κώστα Σημίτη στην παρουσίαση του βιβλίου του τέως πρωθυπουργού.

στρέφει στο ΠΑΣΟΚ και γεμίζει άγχος μία ολόκληρη γενιά στελεχών που φοβάται ότι δεν βρίσκεται πλέον στο οπτικό πεδίο της ηγετικής ομάδας.

Έχει τα «υπέρ» της, διότι η κοινωνία θέλει την ανανέωση. Τα περισσότερα από τα παλαιά πρόσωπα του ΠΑΣΟΚ, που είχαν μία αίσθηση μονιμότητας, έχουν «καεί» πολιτικά και δεν το ξέρουν. Η κίνηση Γιώργου προκαλεί αναταραχή στο μικρόκοσμο των κομματικών στελεχών, ακούγεται όμως

ευνοϊκά στα αυτιά εκείνων που βαρέθηκαν επί μία εικοσαετία να βλέπουν να ανακυκλώνονται στις καρέκλες της εξουσίας τα ίδια και τα ίδια πρόσωπα.

Το πιο βασικό, όμως, είναι ο χρόνος: Ο Κ. Καραμανλής όταν αντιμετώπισε το ίδιο θέμα (ανανέωση) επέλεξε το παιχνίδι των καθυστερήσεων και της υπομονής. Δεν άγγιξε τους «βαρόνους» στις πρώτες εκλογές του 2000, μολονότι πολλοί συνεργάτες του τον πίεζαν να τους αποκλείσει

από τα ψηφοδέλτια. Εκείνος αρνείτο πεισματικά. Είχε πει, μάλιστα, το περίφημο: «Αν είναι να χάσω τις εκλογές από αυτό, ας τις χάσω!». Το θέμα, βεβαίως, ήταν διαφορετικής τάξεως. Ο Καραμανλής έπρεπε να αποστρατεύσει μία φρουρά, φιλική προς αυτόν στη μεγάλη της πλειοψηφία. Είχε συναισθηματικό δεσμό μαζί της. Στην περίπτωση του Γιώργου, τα πράγματα είναι εντελώς διαφορετικά. Πρέπει να αποχωριθεί μία φρουρά, όχι απλώς εχθρική προς αυτόν, αλλά μία φρουρά με κουλτούρα ξένη προς τη δική του. Δεν ταιριάζουν τα χνώτα τους! Είναι προφανές ότι στο ΠΑΣΟΚ του 2005, τους νεοπροεδρικούς και εκσυγχρονιστές τους χωρίζει διαφορά σκέψης, φιλοσοφίας. Αλλιώς αντιλαμβάνεται τον κόσμο ο Γιώργος, αλλιώς ο Σημίτης. Εν πάση περιπτώσει ο τέως πρωθυπουργός δοκιμάστηκε επί μία οκταετία, «σειρά μου να δοκιμάσω με τους όρους μου», αποφαινεται ο Γ.Α.Π. Και επειδή φοβάται ότι θα τον βρει μπροστά του στις κάλπες, παίρνει το δρεπάνι από τώρα.

Τα πράγματα, βεβαίως, δεν θα είναι εύκολα. Θα υπάρξει αντίδραση. Ο Σημίτης θα συσπειρώσει παρασκηνιακά όλες τις παλιές δυνάμεις πίσω του, μιας και η συγκυρία ευνοεί τις λυκοφιλίες. Παλαιοί εχθροί γίνονται αίφνης νέοι φίλοι. Και το ζητούμενο για τον αρχηγό της αντιπολίτευσης είναι (αφού αποφάσισε να ανοίξει το μέτωπο) ποια θα είναι η ασπίδα του σε αυτή τη μάχη. «Πάντως όχι η Αντζελα Γκερέκου», μου είπε κορυφαίο στέλεχος του ΠΑΣΟΚ.